

stærke den enkelte enhed til gavn for de faglige miljøer.

I mit parti lægger vi stor vægt på at følge udviklingen i CVU'erne nøje, så vi om nødvendigt kan justere lovgivningen og gerne forenkle den, hvor det er muligt.

Vi er meget opsat på, at CVU'erne faktisk også bliver en succes, nu når vi har lavet dem, og derfor er vi også meget tilfredse med det her fremsatte lovforslag fra regeringen, som indeholder justeringer, der skal få systemet til at fungere mere hensigtsmæssigt.

Helt konkret ser vi det som en fordel, at centrene efter ekstern, sagkyndig vurdering fremover kan få et internationalt kvalitetsstempel. Vi mener, at det bl.a. vil hjælpe til at gøre CVU'erne mere attraktive. Vi er også meget glade for, at institutionerne får større frihed til at indrette sig efter behovet i forhold til studiebestyrelserne og ledelsesstrukturen.

Der er således ingen tvivl for mig om, at der bør være størst mulig politisk lydhørhed over for at give CVU'erne de videst mulige rammer for udvikling af kvalitetsuddannelser med et højt, fagligt niveau.

Det Konservative Folkeparti støtter derfor lovforslaget.

Kl. 14.00

Morten Homann (SF):

SF støtter ideen om CVU'erne og støttede også det oprindelige lovforslag, da CVU'erne blev etableret, for vi synes, at det grundlæggende er en god idé, som kan være med til at løfte kvaliteten i de videregående uddannelser. Nogle år efter, at loven blev vedtaget, viser det sig også, at der selvfølgelig er et behov for at få sat denne her proces lidt mere på skinner. CVU'erne trænger til en hjælpende hånd for at komme til at fungere bedre.

Det foreliggende lovforslag, som skulle være regeringens svar på det problem, er i SF's øjne et alt for svagt redskab til det her. Det ene af de to omdrejningspunkter er begrebet University College. Undskyld, hvis man forventer, at der skulle komme mere styr på de økonomiske konflikter, de interessekonflikter og de kulturkonflikter, som skaber problemer i CVU-uddannelsen, ved at man kan få et kvalitetsprædikat, nemlig University College, så tror jeg, at man bliver grumme skuffet, når dagligdagen viser sig efter vedtagelsen af det her lovforslag. Det skaber derimod mere forvirring.

Betegnelsen University College er ikke bare, som fru Louise Frevert sagde, en international betegnelse. Man blander en international betegnelse sammen med et kvalitetsstempel, så det er ikke bare en international betegnelse for et center for videregående uddannelse. Nej, det er begge dele.

Tilmed giver det en øget forvirring i forhold til, hvordan ansvarsfordelingen egentlig er mellem på den ene side universiteterne og på den anden side CVU'erne. Det er efter SF's opfattelse en ganske fornuftig og spændende tanke, som ligger i den oprindelige konstruktion med en klar arbejdsdeling imellem de to steder, hvor der produceres viden på hver deres præmisser.

Hvis man giver sig til at lancere begrebet University College, som ude i den vide verden bruges om institutioner af CVU-karakter så vel som om institutioner af universitetskarakter, så tror jeg, at man vil skabe mere forvirring, end man vil skabe afklaring. Når man lancerer en betegnelse som University College, signalerer det, at CVU'er uden University College-betegnelsen for slet ikke at tale om de dér fritstående institutioner for mellemlange videregående uddannelser er andenrangs uddannelser.

Jeg vil sige, at hvis det er det problem, man vil løse, at man altså mener, at der findes andenrangs uddannelser, er der et tilsyn, som må sidde med ganske røde ører, for så er der et tilsyn, som ikke har levet op til sine forpligtelser. Det er SF's holdning, at vi ikke skal acceptere, hvis der er uddannelser, som ikke lever op til målsætningerne i lovgivningen, som ikke leverer den tilstrækkelige kvalitet. Så skal der gribes ind; selvfølgelig skal der det.

Vi kan da ikke acceptere en situation, hvor de institutioner, som lever op til lovgivningen, får lov til at behæfte sig med et ekstra kvalitetsprædikat, mens de institutioner, som ikke gør det, får lov til at fortsætte som hidtil. Det ville jo svare til, at vi fandt på en ny kvalitetsbetegnelse for gymnasier, som levede op til lovgivningen på gymnasieområdet, og så kunne de gymnasier, som ikke gjorde det, blive ved med at kalde sig gymnasier. Tilsvarende for folkeskolen og tilsvarende for universiteterne osv.

Så efter SF's opfattelse er det altså bedre og sikrere og helt nødvendigt, at man griber ind fra tilsynets side, hvis kvaliteten ikke er i orden. Det er det ene element af forslaget.

Det andet element er – for at sige det klart og kort – at man vil begrænse demokratiet for CVU'erne. Jeg tror ikke nødvendigvis, at det vil